

εμπρός

εμπρός, επίρρ. [<εν + πρός], εμπρός. **1.** δηλώνει προτροπή: «ήθελες να μου πεις κάτι. Εμπρός σ' ακούω». **2.** δηλώνει προσταγή: «εμπρός, ξεκίνα». **3α.** ως επιφών. **εμπρός!** Απόκριση στο άκουσμα χτύπου στην πόρτα, που σημαίνει *ποιος είναι* ή *περάστε*, ή απόκριση στο ακουστικό του τηλεφώνου μετά από κλήση, που σημαίνει *ποιος είναι* ή *ομιλείτε*. **β.** ως προτρεπτικό μόριο: «αρκετά ξεκουραστήκατε, εμπρός τώρα, δουλειά!»· βλ. λ. μπρος·

- εμπρός μαρς! βλ. λ. [μαρς](#)¹.

- ό,τι έχω εμπρός μου, το λέγω του αντρός μου, βλ. λ. [άντρας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας